Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
GIOVANNI PITRUZZELLA
föredraget den 11 november 2021 [1]

Mål C-79/20 P

Yieh United Steel Corp.
mot

Europeiska kommissionen

”Överklagande – Dumpning – Genomförandeförordning (EU) 2015/1429 – Artikel 2.2 i förordning nr 1225/2009 (nu artikel 2.2 i förordning 2016/1036) – Fastställande av normalvärdet – Försäljning av den likadana produkten avsedd för förbrukning på exportlandets hemmamarknad – Uteslutande av exportförsäljning på hemmamarknaden vid fastställandet av normalvärdet”

1. Vilken är räckvidden, på området antidumpning, av kravet på att normalvärdet, som sedan används för att fastställa huruvida dumpning förekommer, i allmänhet ska beräknas på grundval av försäljningen av den likadana produkten ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i exportlandet? Förutsätter detta krav att det kan visas att det föreligger en subjektiv omständighet hos tillverkaren/säljaren av den berörda produkten?

2. Detta är i huvudsak den fråga som kommer att prövas i detta förslag till avgörande avseende ett överklagande genom vilket Yieh United Steel Corp. (nedan kallat Yieh United) har yrkat att domstolen ska upphäva domen från Europeiska unionens tribunal av den 3 december 2019, Yieh United/kommissionen (T-607/15, EU:T:2019:831) (nedan kallad den överklagade domen). I denna dom ogillade tribunalen bolagets talan om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1429 av den 26 augusti 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (nedan kallad den omtvistade förordningen). [2]

I. Tillämpliga bestämmelser

3. Vid tidpunkten för de omständigheter som ligger till grund för tvisten reglerades Europeiska unionens antagande av antidumpningsåtgärder genom rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (nedan kallad grundförordningen). [3]

[1] Originalspråk: italienska.

[2] EUT L 224, 2015, s. 10.

[3] EUT L 343, 2009, s. 51 och rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22. Grundförordningen upphävdes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

4. I artikel 1.1 och 1.2 i grundförordningen föreskrevs följande:

”1. En antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom [unionen] vållar skada.

2. En produkt ska anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.”

5. I artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen föreskrevs följande:

”1. Normalvärdet ska vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel. …

2. Normalvärdet ska i allmänhet fastställas på grundval av försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden, om försäljningsvolymen utgör minst 5 % av försäljningsvolymen till [unionen] av produkten i fråga. Det är dock tillåtet att utgå från en lägre försäljningsvolym om till exempel de uttagna priserna anses vara representativa för den berörda marknaden.”

II. Bakgrunden till tvisten och den omtvistade förordningen

6. Yieh United är ett bolag etablerat i Taiwan som bland annat bedriver verksamhet inom tillverkning och distribution av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål.

7. Till följd av ett klagomål som ingavs av Eurofer, Association européenne de l’acier, ASBL (nedan kallat Eurofer), inledde kommissionen den 26 juni 2014 ett antidumpningsförfarande avseende import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan.[4] Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden 1 januari–31 december 2013.

8. Den 24 mars 2015 införde kommissionen, genom genomförandeförordning (EU) 2015/501[5] (nedan kallad den preliminära förordningen), en preliminär antidumpningstull på 10,9 procent på den berörda produkten, i den del som avsåg Yieh United.

9. Kommissionen antog den angripna förordningen den 26 augusti 2015.

10. Vad särskilt gäller metoden för att beräkna normalvärdet för import av den berörda produkten med ursprung i Taiwan framgår det av den angripna förordningen att det med den metod som ursprungligen användes i den preliminära förordningen inte togs någon hänsyn till försäljningen på hemmamarknaden till distributörer och handlare.[6]

11. Till följd av de argument som hade framförts av några av de exporterande tillverkare som omfattades av antidumpningsundersökningen ansåg inte kommissionen att avsaknad av kunskap om slutdestinationen för en försäljning är avgörande, men analyserade situationen på nytt på

[4] Se tillkännagivandet om inledande av förfarandet, som har offentliggjorts i EUT C 196, 2014, s. 9.

[5] Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/501 av den 24 mars 2015 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 79, 2015, s. 23).

[6] Se skäl 50 i den angripna förordningen där det uttryckligen hänvisas till skälen 63–66 i den preliminära förordningen.

grundval av tillgängliga belägg i undersökningen.[7] Efter att ha granskat synpunkterna och de kompletterande uppgifter som hade mottagits efter det preliminära meddelandet av uppgifter[8] reviderade kommissionen den försäljning som skulle uteslutas när normalvärdet fastställdes för att i möjligaste mån korrekt återspegla den individuella situationen för de exporterande tillverkare som undersöktes. Till följd av denna analys användes vid beräkningen av normalvärdet, när det var motiverat, en del av den försäljning som hade uteslutits från den beräkningen i det preliminära skedet.[9]

12. Det framgår av skäl 59 i den angripna förordningen att ”[i] stället för att helt utesluta försäljning till distributörer utifrån antagandet att all försäljning till distributörer var avsedd för export uteslöt kommissionen endast den försäljning till distributörer för vilka otillräcklig objektiv bevisning förelåg för att den verkligen exporterades. Kommissionen granskade den rapporterade försäljningen i fråga och klassificerade den som inhemsk eller avsedd för export på grundval av situationen för var och en av de berörda exporterande tillverkarna. Exempelvis räknades exportorienterade rabatter som ett relevant belägg. Däremot spelade subjektiva faktorer såsom avsikt eller kunskap, eller avsaknad därav, ingen roll för kommissionens objektiva bedömning”.

III. Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

13. Den 27 oktober 2015 väckte Yieh United talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen vid tribunalen.

14. Yieh United åberopade två grunder till stöd för sin talan om ett åsidosättande av artikel 2.3 och 2.5 i grundförordningen respektive ett åsidosättande av artikel 2.1 och 2.2 i samma förordning.[10]

15. Inom ramen för sin andra grund har Yieh United i huvudsak gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen genom att utan tillräcklig motivering anse att viss försäljning av den berörda produkten till en oberoende kund i exportlandet, vilken skedde vid normal handel, inte skulle beaktas för att fastställa normalvärdet av det enda skälet att de berörda produkterna exporterades vid en senare tidpunkt. Särskilt med hänsyn till ordalydelsen i artikel 2.2 i grundförordningen, enligt vilken normalvärdet i allmänhet ska fastställas på grundval av försäljningen av den berörda produkten ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden”, kunde kommissionen endast med giltig verkan utesluta den försäljningen från beräkningen av normalvärdet om den hade styrkt att säljaren, vid tidpunkten för försäljningen, hade kännedom om exporten av de berörda produkterna eller förutsåg att köparen skulle exportera dessa.

16. Efter att ha underkänt den första grunden för talan[11] fann tribunalen i punkterna 114–145 i den överklagade domen att talan inte heller kunde vinna bifall såvitt avsåg den andra grunden.

17. Tribunalen konstaterade framför allt att det i de olika språkversionerna av artikel 2.2 i grundförordningen, i bokstavlig mening, hänvisas till den berörda produktens ”destination” och inte till producentens avsikt vad gäller nämnda destination vid tidpunkten för försäljningen.[12] I

7 Se skäl 56 i den angripna förordningen.

8 Se skäl 57 i den omtvistade förordningen.

9 Se skäl 56 i den omtvistade förordningen.

10 Nu artikel 2.3 och 2.5 i förordning 2016/1036 respektive artikel 2.1 och 2.2 i förordning 2016/1036.

11 Se punkterna 29–113 i den överklagade domen.

12 Se punkterna 128 och 129 i den överklagade domen.

den överklagade domen [13] fann tribunalen i detta avseende att det, i motsats till vad Yieh United har gjort gällande, inte går att dra någon som helst slutgiltig slutsats, vare sig av ett ärende som har beslutats av Världshandelsorganisationens (WTO) panel [14] eller av en tidigare kommissionsförordning från 1997 om införande av en preliminär tull på vissa produkter. [15]

18. Tribunalen fann vidare att tolkningen av uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” enligt vilken det inte är nödvändigt att efterforska säljarens särskilda avsikt eller kännedom om den slutliga bestämmelseorten för den berörda produkten bekräftas genom en analys av det sammanhang i vilket den aktuella bestämmelsen ingår. Inget av begreppen dumpning, skada eller kringgående i den mening som avses i grundförordningen förutsätter, som villkor för tillämpning, att en särskild avsikt fastställs hos den berörda parten, utan kräver att objektiva villkor uppfylls oberoende av om den berörda parten har en särskild avsikt eller kännedom. [16]

19. Tribunalen fann även att denna tolkning är förenlig med syftet med antidumpningsundersökningen, som består i att unionens institutioner ska söka objektiva bevis genom att använda de verktyg som står till deras förfogande enligt grundförordningen och på grundval av ett frivilligt samarbete från de ekonomiska aktörernas sida. Enligt tribunalen är denna tolkning även förenlig med principerna om förutsebarhet och rättssäkerhet. [17]

20. I förevarande fall påpekade tribunalen framför allt att kommissionen, i den omtvistade förordningen, hade ersatt det ursprungliga synsättet i den preliminära förordningen med ett synsätt som grundar sig på förekomsten av objektiva bevis för att den berörda distributören exporterar den berörda produkten. [18] Därefter konstaterade tribunalen för det första att ett visst antal av de försäljningar som Yieh United hade rapporterat som inhemska hade varit föremål för exportorienterade rabatter enligt ett system som var avsett att skapa incitament för distributörer som exporterar sina stålprodukter, för det andra att det var styrkt att Yieh United faktiskt tillämpade dessa exportorienterade rabatter framför allt med avseende på en betydande del av försäljningen till sin oberoende kund som enligt bolaget inte skulle tas med vid beräkningen av normalvärdet och för det tredje att det hade kunnat samlas in andra objektiva bevis för att denna kund faktiskt hade exporterat merparten av dessa produkter, som hade rapporterats som inhemsk försäljning. [19]

21. Mot bakgrund av dessa överväganden fann tribunalen att kommissionen lagligen och utan att göra sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning kunde utesluta den aktuella försäljningen från fastställandet av normalvärdet med tillämpning av artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen. [20]

13 Se punkterna 130 och 131.

14 Rapporten av den 16 november 2007 i tvisten ”Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärder som avser renodlad lax från Norge” (WT/DS 337/R), särskilt fotnot 339.

15 Kommissionens förordning (EG) nr 1023/97 av den 6 juni 1997 om införande av en preliminär antidumpningstull på viss import av flata lastpallar av trä med ursprung i Polen samt om godtagande av de åtaganden som gjorts av vissa exportörer i samband med denna import (EGT L 150, 1997, s. 4).

16 Se punkt 132 i den överklagade domen.

17 Se punkterna 133–135 i den överklagade domen.

18 Se punkterna 137 och 138 i den överklagade domen.

19 Se punkterna 138–142 i den överklagade domen.

20 Se punkt 144 i den överklagade domen.

IV. Parternas yrkanden

22. Yieh United har yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen, bifalla talan i första instans och därmed ogiltigförklara den angripna förordningen i den del den rör Yieh United samt förplikta kommissionen och Eurofer att ersätta rättegångskostnaderna i första instans och för överklagandet.

23. Kommissionen har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet och förplikta Yieh United att ersätta rättegångskostnaderna.

24. Eurofer har i andra hand yrkat att domstolen ska ogilla talan som väckts i första instans och i tredje hand yrkat att domstolen ska återförvisa målet till tribunalen och förplikta Yieh United att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna i första instans.

V. Analys av överklagandet

A. Yieh Uniteds överklagande

25. Yieh United har åberopat tre grunder till stöd för sitt överklagande. I den första och den andra grunden har bolaget gjort gällande att tribunalen i den överklagade domen har åsidosatt artikel 2.3 respektive artikel 2.5 i grundförordningen. I den tredje grunden för överklagandet har Yieh United däremot hävdat att tribunalen har åsidosatt artikel 2.2 i grundförordningen.

26. I enlighet med domstolens begäran kommer jag att inrikta min analys på den tredje grunden för överklagandet.

B. Den tredje grunden

1. Parternas argument

27. I den tredje grunden, som syftar till ett bestridande av punkterna 129–135 i den överklagade domen, har Yieh United gjort gällande att tribunalen har åsidosatt artikel 2.2 i grundförordningen. Tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den ansåg att denna bestämmelse, och framför allt begreppet ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden”, inte medförde en skyldighet från kommissionens sida att visa att tillverkaren/säljaren hade en särskild avsikt eller kunskap angående de berörda produkternas slutdestination. Enligt tribunalens tolkning av nämnda bestämmelse kunde kommissionen lagligen utesluta den inhemska försäljningen till en oberoende kund från beräkningen av normalvärdet enbart på grund av att de berörda produkterna exporterades vid en senare tidpunkt och detta utan att behöva undersöka huruvida tillverkaren/säljaren hade för avsikt eller åtminstone hade kännedom om att dessa produkter som såldes till den inhemska kunden i slutändan skulle exporteras.

28. Tribunalens ståndpunkt, som bekräftar kommissionens ståndpunkt, skulle emellertid innebära att en tillverkare alltid och oåterkalleligen måste respektera sina oberoende kunders marknadspolicyer, eftersom tillverkaren inte har någon kontroll över dessa och inte känner till

produktens faktiska slutdestination. Enligt denna tolkning får kommissionen ålägga en tillverkare antidumpningstullar oberoende av den sistnämndas prispolitik, vilket strider mot det allmänna målet i antidumpningsförordningen.

29. Yieh United har bestridit de tre skäl som tribunalen grundade sig på i den överklagade domen för att bekräfta kommissionens tolkning av artikel 2.2 i grundförordningen.

30. Yieh United har för det första bestridit att den analys som gjordes i punkterna 129 och 130 i den överklagade domen av de olika språkversionerna av grundförordningen rätteligen kan läggas till grund för tribunalens slutsats att det är bevisningen om produktens slutdestination som ska beaktas och inte tillverkarens kännedom eller avsikt, vid tidpunkten för försäljningen, avseende denna slutdestination. Det finns nämligen inget i uttrycket ”avsedd för” som hindrar en bedömning av tillverkarens/säljarens uppfattning om den berörda produktens destination vid försäljningstillfället. De språkversioner som tribunalen har nämnt i punkt 129 i den överklagade domen innehåller dessutom inte uttrycket ”slutdestination”, utan förutsätter snarare att tillverkaren/säljaren gör en korrekt bedömning av de sålda produkternas destination.

31. För det andra har Yieh United bestridit tribunalens kontextuella och teleologiska tolkning av grundförordningen i punkterna 132 och 135 i den överklagade domen. Bolaget anser inte att den omständigheten att dumpning, skada och kringgående kan konstateras oberoende av tillverkarens eller exportörens avsikt kan motivera ett uteslutande av Yieh Uniteds inhemska försäljning. På antidumpningsområdet bör det föreligga en subjektiv omständighet, förutsatt att det rör sig om att beivra ett ”otillbörligt” beteende som har uppvisats av de berörda tillverkarna/exportörerna. Den alternativa tolkning av artikel 2.2 i grundförordningen som Yieh United har föreslagit hindrar dessutom inte kommissionen från att finna objektiva bevis för att villkoren är uppfyllda för införande av en antidumpningstull. Andra handelspolitiska skyddsinstrument som bland annat föreskrivs i andra bestämmelser i grundförordningen, i WTO-avtal eller i bestämmelser om förbud mot subventioner innebär dessutom att den undersökande myndigheten är skyldig att undersöka tillverkarnas/exportörernas subjektiva kännedom och avsikt. Det kan således inte hävdas, såsom tribunalen har slagit fast, att en sådan bevisning skulle vara ”slumpmässig” eller omöjlig att förebringa.

32. För det tredje för tribunalen i punkt 134 i den överklagade domen ett cirkelresonemang. Dumpning förekommer nämligen inte om en exporterande tillverkare hanterar sina priser på lämpligt sätt och tillämpar samma priser för sin inhemska försäljning som för den försäljning som är avsedd för export.

33. Kommissionen och Eurofer har bestridit Yieh Uniteds argument och har gjort gällande att överklagandet ska ogillas såvitt avser den tredje grunden.

2. Bedömning

a) Inledande synpunkter

34. Som tredje grund för överklagandet har Yieh United hävdat att tribunalen har åsidosatt artikel 2.2 i grundförordningen. Bolaget har bland annat ifrågasatt tribunalens tolkning av uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i punkterna 129–135 i den överklagade domen.

35. Det ska i detta hänseende framför allt erinras om att det i artikel 2.1–2.7 i grundförordningen, som innehåller bestämmelser om fastställande av dumpning, föreskrivs bestämmelser om identifiering av det normalvärde som sedan ska jämföras på ett rättvist sätt med exportpriset i syfte att fastställa huruvida dumpning förekommer. [21]

36. I artikel 2.1 i grundförordningen anges att normalvärdet vanligtvis ska grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel. Enligt punkt 2 i samma artikel ska ”[n]ormalvärdet … i allmänhet fastställas på grundval av försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden …”

37. Det framgår a contrario av den sistnämnda bestämmelsen att hänsyn i allmänhet däremot inte ska tas, vid fastställandet av normalvärdet, till den försäljning av den likadana produkten som tillverkarna i exportlandet bedriver på hemmamarknaden, om de produkter som är föremål för den försäljningen inte är avsedda för förbrukning på den marknaden utan har en annan destination, exempelvis export.

38. I sitt överklagande har Yieh United i huvudsak gjort gällande att uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i artikel 2.2 i grundförordningen förutsätter att det föreligger en subjektiv omständighet, det vill säga en avsikt eller kännedom hos tillverkaren/säljaren avseende den berörda produktens slutdestination. Enligt det synsätt som Yieh United har förespråkat måste kommissionen, för att kunna utesluta försäljningen av den likadana produkten på hemmamarknaden från fastställandet av normalvärdet, kunna visa att tillverkaren/säljaren, vid försäljningstillfället, hade en särskild avsikt eller, i vart fall, kännedom om att produkterna skulle exporteras vid en senare tidpunkt.

39. För att kunna pröva den tredje grunden för Yieh Uniteds överklagande måste domstolen således pröva tribunalens tolkning av uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i den mening som avses artikel 2.2 i grundförordningen mot bakgrund av de argument som bolaget har framfört.

b) Artikel 2.2 i antidumpningsavtalet

40. Inledningsvis ska det emellertid påpekas – såsom tribunalen för övrigt själv har gjort [22] – att uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen överensstämmer med de uttryck som används i artikel 2.1 i WTO:s antidumpningsavtal [23] på de tre officiella språken, nämligen ”destined for consumption” på engelska, ”destiné à la consommation” på franska och ”destinado al consumo” på spanska.

41. Det framgår av rättspraxis i detta sammanhang att bestämmelserna i grundförordningen, i möjligaste mån, ska tolkas mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i antidumpningsavtalet [24] och även med beaktande av den tolkning som WTO:s tvistlösningsorgan har gjort av de olika bestämmelserna i avtalet. [25]

[21] Se artikel 2.10 i grundförordningen.

[22] Se punkt 130 i den överklagade domen och där angiven rättspraxis.

[23] Avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 103).

[24] Dom av den 9 januari 2003, Petrotub och Republica (C-76/00 P, EU:C:2003:4, punkt 57).

[25] Se, analogt, dom av den 6 oktober 2020, kommissionen/Ungern (Högre utbildning) (C-66/18, EU:C:2020:792, punkt 92) och, med hänvisning till artikel 3.1, 3.2 och 3.3 i förordning (EU) 2016/1036, mitt förslag till avgörande i målet kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2021:533, punkt 24).

42. Det enda fall där WTO:s instanser har lämnat upplysningar om räckvidden av begreppet ”avsedd för konsumtion” i artikel 2.1 i antidumpningsavtalet förefaller vara det ärende, som nämns i punkt 131 i den överklagade domen och i punkt 17 [26] ovan, där WTO-panelen i en fotnot noterade att ”om en producent [sålde] en produkt till en oberoende exportör (eller till en oberoende handlare) med vetskap om att denna produkt [skulle] exporteras, [kunde] försäljningen inte kvalificeras som försäljning avsedd för inhemsk förbrukning”.

43. Av detta påpekande följer, enligt min mening, att den omständigheten att tillverkaren/säljaren kände till att försäljningen av produkterna avsåg exportförsäljning är relevant för fastställandet av huruvida dessa produkter kan anses vara ”avsedda för konsumtion” i den mening som avses i artikel 2.1 i antidumpningsavtalet och huruvida försäljningen således kan beaktas vid fastställandet av normalvärdet. Det framgår nämligen av detta påpekande att den omständigheten att tillverkaren/säljaren hade faktisk kännedom om denna destination utesluter att de berörda produkterna kan kvalificeras som ”avsedda för förbrukning” och innebär därmed att den aktuella försäljningen ska uteslutas från beräkningen av normalvärdet.

44. Jag delar emellertid tribunalens ovannämnda bedömning i punkt 131 i den överklagade domen att det enbart av detta konstaterande inte går att dra den motsatta slutsatsen att den omständigheten att tillverkaren/säljaren saknade faktisk kännedom om att de berörda produkterna var avsedda för export med nödvändighet måste leda till att produkterna ska anses vara avsedda för inhemsk förbrukning. Den omständigheten att det kan vara motiverat att utesluta försäljningen från beräkningen av normalvärdet eftersom tillverkaren/säljaren hade kännedom om att produkterna var avsedda för export innebär nämligen inte nödvändigtvis att denna försäljning oundvikligen måste tas med vid beräkningen om den undersökande myndigheten inte lämnar bevis på denna faktiska kännedom.

45. Den omständigheten att tillverkaren/säljaren vid försäljningstillfället har faktisk kännedom om att försäljningsprodukterna kommer att exporteras vid en senare tidpunkt gör det nämligen möjligt att anta att det pris och de villkor som tillämpas vid försäljningen (i exportsyfte) inte är de som gäller på hemmamarknaden, vilket motiverar att försäljningen utesluts från beräkningen av normalvärdet, som i så hög grad som möjligt ska återspegla försäljningspriset i exportlandet. Detsamma gäller dock inte i det omvända fallet. Såsom tydligare framkommer nedan är det nämligen fullt möjligt att det kan vara motiverat att utesluta försäljning från beräkningen av normalvärdet på grundval av objektiva omständigheter rörande denna försäljning, oberoende av huruvida tillverkaren/säljaren har faktisk kännedom om att produkterna kommer att exporteras vid en senare tidpunkt.

46. Det är således mot denna bakgrund som ovannämnda prövning ska göras av tribunalens tolkning av den unionsrättsliga bestämmelsen i artikel 2.2 i grundförordningen och framför allt av uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i denna.

[26] Det rör sig om fotnot 339 i det ärende som nämns i fotnot 14 ovan.

c) Tolkningen av uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen

47. Vad gäller tolkningen av de unionsrättsliga bestämmelserna framgår det av fast praxis, såsom tribunalen har påpekat, att inte bara lydelsen ska beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelserna ingår i. [27]

48. Vad för det första gäller den bokstavliga tolkningen av den aktuella bestämmelsen vill jag påpeka, såsom tribunalen för övrigt också har gjort, [28] att uttrycket ”intended for domestic consumption” används i den engelska versionen av artikel 2.2 i grundförordningen – vilken för övrigt avviker från den engelska versionen av artikel 2.1 i antidumpningsavtalet – och att det uttrycket skulle kunna tolkas på så sätt att säljarens avsikt när det gäller försäljningsproduktens destination ska vara det relevanta kriteriet. De andra tre språkversioner av den aktuella bestämmelsen som tribunalen har hänvisat till och ovannämnda ordalydelse av de tre officiella versionerna av artikel 2.1 i antidumpningsavtalet hänvisar dock inte uttryckligen till denna avsikt, utan snarare till ”destinationen”.

49. Det framgår av domstolens praxis i detta avseende att betydelsen och räckvidden av sådana uttryck som, såsom i förevarande fall, inte definierats i unionsrätten ska fastställas utifrån deras normala betydelse i vanligt språkbruk, med beaktande av det sammanhang i vilket de används och de mål som eftersträvas med den lagstiftning i vilken de ingår. [29]

50. Det italienska ordet ”destinare” härstammar från latinets ”destinare” och betyder egentligen ”bestämma på ett fast och oåterkalleligt sätt, som påkallad av en högre makt”. [30] Denna hänvisning till en högra makt och oåterkallelighet återspeglas tydligt i det italienska ordet ”destino” som motsvaras av ”destiny” på engelska, ”destin” på franska och ”destino” på spanska och portugisiska (på svenska öde). I mer bildlig betydelse har termen ”destinare”, utan hänvisning till ödesbestämdhet, innebörden ”anvisad”, ”reserverad” eller ”ämnad” för ett visst ändamål i vardagligt tal. [31]

51. En sådan tolkning av uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” innebär att för att försäljningen i exportlandet ska kunna beaktas vid beräkningen av normalvärdet ska de produkter som är föremål för denna försäljning vara ”anvisade”, ”reserverade” eller ”ämnade” för inhemsk förbrukning.

52. Härav följer, i enlighet med vad som har angetts i punkterna 42 och 43 ovan, att exportörens avsikt och kännedom om produktens faktiska slutdestination är relevanta omständigheter vid bedömningen av huruvida den likadana produkt som är föremål för viss handel är ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden”. Försäljningsproduktens slutdestination, som kan påverka försäljningspriset och försäljningsvillkoren, kan nämligen bestämmas av tillverkaren/säljaren eller åtminstone vara känd för denne och kan således styra priset eller villkoren.

[27] Se, bland annat, dom av den 29 juli 2019, Vethanayagam m.fl. (C-680/17, EU:C:2019:627, punkt 42), och punkt 127 i den överklagade domen och där angiven rättspraxis.

[28] Se, särskilt, punkterna 128–130 i den överklagade domen som Yieh United har bestridit.

[29] Se, bland annat, dom av den 26 maj 2016, Envirotec Denmark (C-550/14, EU:C:2016:354, punkt 27 och angiven rättspraxis).

[30] Se Treccani.it

[31] Ibidem. Den franska definitionen av verbet ”destiner” är ”fixer la destination de quelque chose, le réserver à cet usage, à cet emploi; affecter” (Larousse.fr) och den engelska definitionen av verbet ”to destine” är ”[with object] intend or choose for a particular purpose or end” (Oxford Dictionary of English, 3:e upplagan (reviderad), Oxford University Press, 2015).

53. I motsats till vad Yieh United har gjort gällande i sitt överklagande måste inte tillverkarens/säljarens avsikt eller faktiska kännedom om försäljningsprodukternas verkliga destination styrkas för att försäljningen ska uteslutas från beräkningen av normalvärdet. Det är nämligen fullt möjligt att på grundval av vissa omständigheter rörande försäljningen eller köparen av produkterna dra den objektiva slutsatsen att nämnda produkter är avsedda, det vill säga ”anvisade” eller ”ämnade”, för export, oberoende av om det finns bevis för en sådan avsikt eller faktisk kännedom. Bevis för att försäljningen har skett till ett pris eller till särskilda villkor och förutsättningar som syftar till att främja export eller bevis för att försäljningen har gjorts till en kund som i huvudsak bedriver verksamhet inom export av de produkter som är föremål för försäljningen kan, enligt min mening, vara tillräckligt för att försäljningen ska anses avse produkter som är ”avsedda” för export och således ska undantas från beräkningen av normalvärdet. [32] Bevis för sådana omständigheter är tillräckligt, oberoende av om det finns bevis för tillverkarens/säljarens avsikt eller kännedom om produkternas destination.

54. Kommissionen kan således på grundval av bevis för sådana omständigheter presumera att försäljningen omfattade produkter som inte var avsedda för förbrukning på hemmamarknaden och kan därmed utesluta dem från beräkningen av normalvärdet, utan att kommissionen behöver visa att tillverkaren/säljaren hade faktisk kännedom om produkternas destination. Det måste emellertid styrkas att det finns ett objektivt samband mellan försäljningen och den omständigheten att de berörda produkterna inte var avsedda för förbrukning på hemmamarknaden, som kan motivera att försäljningen utesluts från beräkningen av normalvärdet.

55. Jag anser emellertid att ovannämnda tolkning av uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen bekräftas av den kontextuella analysen och bestämmelsens syfte. Enligt den tolkningen är det inte irrelevant huruvida tillverkaren/säljaren har särskild avsikt eller kännedom om försäljningsprodukternas destination men kommissionen behöver ändå inte visa att det föreligger en objektiv omständighet hos tillverkaren/säljaren för att utesluta försäljningen från beräkningen av normalvärdet, om det kan styrkas att det föreligger ett eller flera objektiva samband mellan försäljningen och exporten vid ett senare skede.

56. Ur ett kontextuellt perspektiv ingår denna bestämmelse, såsom har påpekats i punkt 35 ovan, i artikel 2.1–2.7 i grundförordningen som innehåller bestämmelser om identifiering av det normalvärde som ska jämföras med exportpriset på ett rättvist sätt i syfte att fastställa huruvida dumpning förekommer. Det framgår inte av någon av dessa bestämmelser att det måste visas, såsom Yieh United har gjort gällande, att det föreligger en objektiv omständighet vid beräkningen av normalvärdet för att fastställa huruvida dumpning förekommer. Såsom tribunalen påpekade i punkt 132, vilket Yieh United emellertid inte har bestridit i överklagandet, innehåller inte heller ordalydelsen i artikel 2.8 i grundförordningen avseende fastställandet av exportpriset någon hänvisning till kriteriet kännedom hos den berörda parten.

57. Ur teleologisk synvinkel ska det påpekas att hänvisningen till destinationen för den likadana produkten ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i artikel 2.2 i grundförordningen rör fastställandet av normalvärdet och syftar till att säkerställa att normalvärdet i så hög grad som möjligt motsvarar det normala priset för en likadan produkt på exportörens

[32] Såsom mer ingående diskuteras i punkt 61 och fotnot 38 nedan tillämpas ett analogt, om än inte identiskt, synsätt i amerikansk rättspraxis avseende bestämmelsen i den nationella antidumpningslagstiftningen om fastställande av normalvärdet. Se, särskilt, United States Court of International Trade den 3 februari 1997, INA Walzlager Schaeffler KG v. United States [957 F. Supp. 251 (Ct. Int’l Trade 1997), s. 265]

hemmamarknad.[33] En sådan överensstämmelse krävs för att säkerställa en rättvis jämförelse med exportpriset för den berörda produkten i syfte att fastställa huruvida dumpning förekommer. Härav följer att försäljning rörande produkter som inte är avsedda för förbrukning på hemmamarknaden inte utgör en lämplig grund för fastställande av normalvärdet och således ska uteslutas från beräkningen av detta värde.[34]

58. Det följer av den aktuella bestämmelsens syfte att det måste visas att det finns ett samband mellan den inhemska försäljningen och en destination som inte är inhemsk förbrukning för att försäljningen ska kunna uteslutas från beräkningen av normalvärdet. Det följer däremot inte på något sätt av det syftet att kommissionen nödvändigtvis ska visa att det föreligger en subjektiv omständighet hos tillverkaren/säljaren för att försäljningen ska kunna uteslutas.

59. Yieh United har dessutom inte åberopat någon specifik rättslig grund till stöd för sitt allmänna påstående att ”det måste föreligga en subjektiv omständighet på antidumpningsområdet”. Syftet med att införa en antidumpningstull, i samband med fastställandet av normalvärdet, är däremot inte att tillämpa påföljder utan att återupprätta rättvisa marknadsvillkor inom unionen, såsom kommissionen har gjort gällande och såsom framgår av rättspraxis.[35] Härav följer att det i princip inte måste fastställas en subjektiv omständighet på detta rättsområde.

60. Såsom tribunalen i huvudsak har påpekat i punkterna 133 och 134 i den överklagade domen skulle det dessutom motverka själva syftet med antidumpningsundersökningarna att som villkor, för att utesluta försäljning av produkter som kan presumeras bli föremål för export i ett senare skede vid fastställandet av normalvärdet för den berörda produkten, uppställa att det visas vilken avsikt eller kännedom säljaren faktiskt hade vid tidpunkten för försäljningen vad gäller den slutliga destinationen för den berörda produkten. Å ena sidan har jag redan haft tillfälle att påpeka i detta avseende att unionens institutioner, i motsats till andra områden inom unionsrätten, såsom vid åsidosättande av konkurrensrätten, har en ganska begränsad behörighet och således är beroende av att de berörda parterna samarbetar och lämnar nödvändiga upplysningar för undersökningsbeslut frivilligt.[36] Å andra sidan delar jag tribunalens uppfattning att ett krav på en sådan bevisning från institutionerna, vilken kan visa sig vara omöjlig att förebringa i detta processuella sammanhang, i slutändan skulle göra det möjligt att vid fastställandet av normalvärdet i enlighet med artikel 2 i grundförordningen beakta priser för exporterade varor som skulle kunna påverka och äventyra det korrekta fastställandet av normalvärdet.[37]

61. Slutligen vill jag i förbigående påpeka att tolkningen av bestämmelsen i artikel 2.2 i grundförordningen, att tillverkarens/säljarens faktiska avsikt eller kännedom vad gäller exporten kan vara relevant men inte avgörande vid fastställandet av huruvida en likadan produkt, som är föremål för försäljning, är ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden”, om det kan visas att det föreligger objektiva samband mellan försäljningen och den efterföljande exporten vilka kan motivera ett uteslutande av de försäljningsprodukter som är avsedda för förbrukning på

[33] Se, analogt, vad gäller begreppet normal handel i den mening som avses i artikel 2.1 i grundförordningen, förslag till avgörande av generaladvokaten Mengozzi i målet rådet/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2105, punkt 43) som domstolen uttryckligen hänvisade till i punkt 28 i dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245).

[34] Se även, analogt, ibidem.

[35] Se, i detta avseende, dom av den 3 oktober 2000, Industrie des poudres sphériques/rådet (C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 91) och förslag till avgörande av generaladvokaten Van Gerven i målet Nölle (C-16/90, ej publicerat, EU:C:1991:233, punkt 11).

[36] Se mitt förslag till avgörande i målet kommissionen/Kolachi Raj Industrial (C-709/17 P, EU:C:2019:303, punkt 46, som innehåller fler hänvisningar).

[37] Se punkt 134 i den överklagade domen.

hemmamarknaden, i huvudsak är förenlig med den tolkning som har införlivats i amerikansk förvaltnings- och rättspraxis avseende bestämmelsen i den nationella antidumpningslagstiftningen om fastställande av normalvärdet. [38]

62. Det är mot bakgrund av alla dessa överväganden som den överklagade domen ska prövas.

d) Den överklagade domen

63. I den överklagade domen har tribunalen, inom ramen för prövningen av Yieh Uniteds andra grund för överklagandet, gjort en tolkning av artikel 2.2 i grundförordningen och uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i denna, framför allt i punkterna 127–135. I punkterna 136–144 i den överklagade domen har tribunalen därefter prövat det aktuella fallet och konstaterat att kommissionen inte hade gjort någon uppenbart oriktig bedömning när den i den angripna förordningen uteslöt Yieh Uniteds försäljning till sin största kund i Taiwan.

64. Jag vill för det första påpeka i detta avseende att Yieh United, i sin tredje grund, enbart har bestridit punkterna 129–135 i den överklagade domen där tribunalen, såsom har påpekats i föregående punkt, har tolkat uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Det framgår emellertid vid en läsning av dessa punkter att tribunalen i huvudsak enbart prövade och underkände Yieh Uniteds föreslagna tolkning av bestämmelsen, enligt vilken kommissionen är skyldig att visa att säljaren hade en särskild avsikt eller kännedom vad gäller exporten av försäljningsprodukten. Yieh United har i sin argumentation inom ramen för den tredje grunden enbart gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte godta denna tolkning.

65. Det framgår emellertid av den prövning som har gjorts i punkterna 47–60 ovan att Yieh Uniteds föreslagna tolkning av den aktuella bestämmelsen enligt min mening inte kan godtas och att tillverkarens/säljarens faktiska avsikt eller kännedom om varornas slutdestination visserligen är relevanta omständigheter men att de inte nödvändigtvis måste styrkas för att avgöra huruvida försäljningsprodukten i exportlandet är ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen.

66. Härav följer att tribunalen inte gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den i punkterna 129–135 i den överklagade domen underkände Yieh Uniteds ovannämnda tolkning av den aktuella bestämmelsen. Enligt min mening är detta övervägande tillräckligt för att överklagandet inte ska vinna bifall såvitt avser den tredje grunden, eftersom Yieh United, såsom har angetts ovan, i den grunden enbart ifrågasätter denna del av domen och på nytt föreslår denna tolkning av den aktuella bestämmelsen.

[38] Nämligen 19 U.S. Code § 1677b e, särskilt punkt (1) (a). Det framgår nämligen av rättspraxis avseende denna bestämmelse att ett kriterium ska tillämpas enligt vilket den myndighet som ansvarar för antidumpningsundersökningen ska visa att tillverkare ”knew or should have known that the merchandise was not for home consumption based upon the particular facts and circumstances surrounding the sales” (det vill säga kände till eller *borde ha känt till* att produkterna inte var avsedda för inhemsk förbrukning på grundval av särskilda omständigheter rörande försäljningen, se United States Court of International Trade den 3 februari 1997, INA Walzlager Schaeffler KG v. United States (957 F. Supp. 251 (Ct. Int’l Trade 1997) s. 264) och den 3 juli 2001, Tung Mung Development Co. Ltd och Yieh United Steel Corp. v. United States (219 F. Supp. 2d 1333 (Ct. Int’l Trade 2002) s. 46)). Denna rättspraxis har i huvudsak bekräftats i dom av den 17 juni 2020, Coalition of American Flange Producers v. United States (448 F. Supp. 3d 1340 (Ct. Int’l Trade 2020) s. 1354 och följande sidor). Det framgår således av denna rättspraxis att det inte är nödvändigt att visa att den exporterande tillverkaren hade faktisk kännedom om att försäljningsprodukterna var avsedda för export i fall där en sådan kännedom kan presumeras på grundval av objektiva omständigheter (”constructive knowledge”) utifrån vilka den slutsatsen kan dras att tillverkaren ”borde ha känt till” att produkterna skulle exporteras.

67. För fullständighetens skull vill jag för det andra påpeka, såsom framgår av bedömningen i punkterna 47–60 ovan, att ett kompletterande och ett förtydligande ska göras av tribunalens tolkning i punkterna 129–135 i den överklagade domen av uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen, så att tillverkarens/säljarens faktiska avsikt eller kännedom vad gäller exporten kan vara relevant men inte är avgörande, om det kan visas att det finns ett objektivt samband mellan den aktuella försäljningen och den omständigheten att försäljningsprodukterna är avsedda för andra ändamål än förbrukning på hemmamarknaden, vilket kan motivera att denna försäljning utesluts vid beräkningen av normalvärdet.

68. För det tredje vill jag också för fullständighetens skull påpeka att det framgår av punkterna 138–143 i den överklagade domen – vilka inte har bestridits av Yieh United – att kommissionen i förevarande fall hade uteslutit Yieh Uniteds omtvistade försäljning till sin största kund i Taiwan från beräkningen av normalvärdet på grundval av den styrkta omständigheten dels att det hade tillämpats exportorienterade rabatter på en betydande del av den aktuella försäljningen,[39] dels att denna kund i huvudsak bedrev verksamhet inom export av försäljningsprodukterna.[40]

69. Under dessa omständigheter och mot bakgrund av den tolkning av den aktuella bestämmelsen som har gjorts i punkterna 47–60 ovan, delar jag tribunalens bedömning att kommissionen inte gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den uteslöt försäljningen till denna kund från beräkningen av normalvärdet.

VI. Förslag till avgörande

70. Mot bakgrund av det ovan anförda föreslår jag att domstolen ogillar Yieh Uniteds överklagande såvitt avser den tredje grunden.

[39] Det framgår av punkt 141 i den överklagade domen att denna försäljning, som exempel, motsvarade 40 procent av försäljningen till denna kund i december 2013.

[40] Det framgår nämligen av punkt 142 i den överklagade domen att det var styrkt att denna kund endast hade sålt en försumbar kvantitet av den berörda produkten på hemmamarknaden.